

— 1919. —

Rok devatenáctý je rokem překotnosti, radostních látků svobodního státu a rokem pronikavých změn ve vedení obce.

Poraha rok.

Napřed o povaze roku. Zima dlouho trvala. Letba jarní počala ke konci dubna a protáhla se do konce května. Jaro bylo suché. Na kopcích se obili sotva vymetalo. Ve říjnu hodně pršelo, obili vozilo se mokré do stodol. Na polích rádily úžasné spousty myší. Úroda zemáků a zelí malá. Vrády byly stanoveny maximální ceny jevíci se takto:

Ceny.

1 kg žita za 80.- Kč	
1 kg pšenice za 80.- Kč	
1 kg ječmenec za 75.- Kč	
1 kg Bramborů za 28.- Kč	
1 kg zelí za 30.- Kč	
1 kg hrusék(jabl.) 2.-3.- Kč	
1 kg karlátka - 3.- Kč	

1 kg másla (sádla) 40.- Kč	
1 kg tvarohu --- 6.-	
1 l mléka 1.- Kč i více	
1 kg hovězího masa 8.- Kč	
1 kg vepřového " 24.- Kč	
1 kg telecího " 12.- Kč	
1 vajíčko --- 1.-20 Kč	

Lichwa dosud bují. Ktásí jsou voláni před lichovní soudy. V místní lidé se tam objevili. Potají prodává se 1 kg mouky pšenič. i za 6.- Kč, žitné za 4.- Kč, kroupy za 4.-5.- Kč. Mlynářům platí se od mletí 1 kg 10.-14 Kč. Dělník má denně 14.- až 20.- Kč, nádeník 6.- až 10.- Kč. Dobrý kůň stojí 12.000-30.000 Kč, kráva 2.000-5.000, koza 200.-350.- Kč, husa 40 až 80.- Kč.

Hlídky.

Na polích velmi se v noci i za bílého dne kradlo. Proto tvoreny noční hlídky, lidé stádali se podle čísel domovních), na něž dozíral výdy ustanovený člen obecního zastupitelstva.

Kolkování.

Peněz bylo velmi mnoho. Aby část jich vzata byla z občku a aby rozlišeny byly od peněz rakouských a maďarských, marioval tehdejší ministr financí Rášen kolkování peněz, přičemž polovina kolkovaného obnosu byla zadržena.

Peníze občanů jaroměřických kolhovány byly 18. února 1919 v Jevíčku. Hned však objevily u saleské kolky — tu byl koloč světlý, tu měl lev větší tlápku než jinací jazyk, zase jinde ohon špatně zatocený — a bylo slzí dosti. Nové bankovky (první československé) učinily konec naříkám. (Zadřízený obnos do 500 - K byl vyplácen ihned, výšší obnosy ponděli, neboť prázdní si z nich stát na dnešek.)

Vářist soc.-dem.

Doroku devatenáctého spadlo ostřejší politické rozvrstvení obce. Vyhranování začalo hned nějaký čas po přerušení a proostřívalo se tím více, čím blíže byl čas volby. Nejvíce přívrženců měla strana sociálně demokratická, tehdy s komunistickým (bolševickým) náterem. Tu uplatnil se velmi silný na počátku roku založeného soc.-dem. konsumu. Ten byl nejlepším agitátorem. Pět desetin ($\frac{6}{10}$) veškerého obyvatelstva klonilo se ke straně uvedené. Obyvatelé měli dobré v paměti ty, kteří ve válce jim něčeho poskytnouti nechtěli, ač mohli, viděli dosud živě rozdíly života majetnějších a nemajetních — a velmi mnohemu naučila je válka. Pohledme na seznam mrtvých, (padlých ve válce) pozorujme jejich zaměstnání! To mluví. Snaha po zlepšení hmotného postavení vedla přívržence strany v jeden řík, pod „rudý“ prapor. Mocně vzněl jeho manifest 1. května 1919 (první svátek práce) konaný, kdy obrovský průvod tvořený příslušníky této strany z Jaroměřic, Biskupic, Lubírova a Štěpánova putoval obcí k Jevíčku, kde vzrostl v nepřehledné davu zdobené rudým karafiátem. Několik kapel průvod doprovázelo a písala, Práce nebrala konci. Bylo však hned tenkráté viděti, že není uvědomění u lidu toho. Některé ženy a děti ze Štěpánova i z Jaroměřic nesly kancionály a růžence — inu, Skaržidý průvod je prou!

Je moži a vzruštu sociální demokracie (tehdy komunismu) musely se ostatní strany proxitи a ač třeba ne ostentativně, věřejně, přec v ústraní úsilovně pracov-

valy, byly však celkem bezmocny, jak ukázaly volby, po značných politických třenicích provedené.

Volby.

Dne 15. června dalo mnohým mnoho vysvětlování, jak a který lístek do volební urny vložiti mají. Zvláště se ženami, z nichž mnohé cizím nákvům (soc. dem., agr....) a všech věci nerozuměly, neboť po prvé volily, byla potřeb Jím libil se název český, lidová strana a bylo třeba mnoho poučování, než nabyly přesvědčení svých mužů, jež se asi ve většině případu uplatnilo. (Dle výroků mnohých žen). Odpoledne o 4. hod. znám byl výsledek, dle něhož sociálně demokratická, tehdy komunistická strana vítězí drtivou převahou. Dostalo se jí ze 30 mandátů 18. Lidová strana, republikánská a žionostenská dostaly pouze po 4 mandátech. — Z volby výboru jako starosta výšel nadlesní Bedřich Kopecský (soc. dem.), náměstky jeho zvolení Julius Chronec (soc. dem.) a Jiří Eliáš (soc. dem.). Z radu veřejné postavení zaujímal František Schneider (soc. dem.) (klemplíř), jenž byl obilním a zásobovacím komisařem. (Ze jednal do okolí na kočáre, mnosi mu rávideli, že byl průsny a neustupný, narazil na odpor.) Celé obecní zastupitelstvo bylo toto:

Starosta: Bedřich Kopecský (soc. dem.), náměst I.: Julius Chronec (soc. dem.), náměst II.: Jiří Eliáš (soc. dem.); radové: Schneider František (soc. dem.), Brenner Karel (soc. dem.), Dr. Jan Skřípský (žion.), Chlup Tomáš (soc. d.), Dráka Josef (republ.), Běrv Tinc. (republ.), Vymětal Anton. (žionost.); výborec: Urba Emanuel (soc. dem.), Paskářek Karel (soc. dem.), Mackerle Antonín (soc. dem.), Háclavský Metoděj (soc. dem.), Mlčoch Tomáš (soc. d.), Reha Jiří (soc. dem.), Snajdr Richard (soc. dem.), Medřík Anton. (soc. d.), Skřípský Richard (soc. dem.), Heger Josef (soc. dem.), Gloc František (soc. dem.), Podlesek František (soc. dem.), Rovner František (žionost.), Mackerle František (starost, žion.), Reha Julius (republ.), Kubík František (republ.), Dosedla Josef (lidová), Žežula František (lidová), Švec Jan (lia.), Krajcíček František (lidová).

Výsledkem byli sami sociální demokrati překvapeni s ostatních ani nemluvě.

Jíž na počátku roku, jak bylo uvedeno, založila strana sociálně demokratická po vzoru jiných obcí pořavní a nákupní družstvo (konsum). „Pochvost“ zvané, v němž prodával František Fačík, obchodník a dohližel zvláštní výbor s Antoniem Macherem jako předsedou. Zdálo se, že konsum v bývalém obchodě p. Valenty („u Havlíčka“) v Brně umístěný, vzhledem k situaci ostatních obchodníků, neměl mít milionové obavy. Jak vše dopadlo a jak konsum skončil, uvedeno v p. 1922.

Po vzoru ostatních krajů a obcí utvořila se u nás v Míst. skupina ustavující schůzi 16. IV. 1919 místní skupina válečných poškozenců, která hájí zájmy invalidů a místních občanů, u poškozených trpivých válkou škodou. Nyní jsou členy i příslušníci obcí Úsohrna, Uhřice a Lúbicov. (Pri založení bylo 21 členů, v. 1920 - 50 členů. Prvním předsedou byl Jan Pástrčil, nyní zastává úřad předsedy Štěpán Brenner.)

Mnozí vojáci (mladí) dleli v 1. polovině roku na Slovensko. Slovensku, hájíce ho proti výpradu maďarskému.

S překným výsledkem upisovány příjedy „svobody“ a sbírky, konány různé vlastenecké sbírky.

— 1920. —

Rok 1920 byl velmi studený, slunečko stále bylo za mraky. Povaha ročního jarního mrazu poškodily obilí v květu. Starému „kvetásení“ se velmi dobře daří. Peněz je mnoho, přestávají mít cenu, drahotla dostupuje vrcholu. Byly sice úrady stanoveny maximální ceny, ale za ně nevystane se nicého, za přemíštěné ceny bylo všechno hojnost. Místním lidem se neprodávalo, těm stýděli se prodávající vyříkavou velikost ceny, domácí kupovali jinde.

Lichem soudu měly stále hojnou práci.

Ceny.

Maximální cena 1q pšenice (žita) 180 K, prodávalo se až za 600 K.

"	ječmen, oves (1q)	170 K,	"	"	400 K
---	-------------------	--------	---	---	-------

"	bramborů (1q.)	42 K,	"	"	100 K
---	----------------	-------	---	---	-------

"	želí (1q.)	30 K,	"	"	60 K
---	------------	-------	---	---	------